

**Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om Rekommendation till rådets rekommendation om inrättande av nationella konkurrenskraftsnämnder inom euroområdet**

[COM(2015) 601 final]

(2016/C 177/06)

**Föredragande: Thomas DELAPINA**

**Medföredragande: David CROUGHAN**

Den 11 november 2015 beslutade kommissionen att i enlighet med artikel 304 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

*Rekommendation till rådets rekommendation om inrättande av nationella konkurrenskraftsnämnder inom euroområdet*

[COM(2015) 601 final].

Facksektionen för Ekonomiska och monetära unionen, ekonomisk och social sammanhållning, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 3 mars 2016.

Vid sin 515:e plenarsession den 16 och 17 mars 2016 (sammanträdet den 17 mars 2016) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 200 röster för, 3 röster emot och 11 nedlagda röster.

## **1. Sammanfattning och rekommendationer**

1.1 EESK granskar i vilken omfattning nationella konkurrenskraftsnämnder inom euroområdet kan bidra till att uppnå de nödvändiga förbättringarna i styrningen av den ekonomiska politiken genom att minska skillnaderna mellan EMU-länderna och förhindra skillnader från att uppstå i framtiden genom att fungera som en spegel för den ekonomiska och sociala politiken och stärka EU:s fokus genom att ingå i ett nätverk för euroområdet.

1.2 Konkurrenskraft är inte ett självändamål. Den är en förnuftig målsättning bara om den förbättrar människors välbefinnande i praktiken. EESK anser inte att det är möjligt att fortsätta den nuvarande politiken. Den ensidiga inriktningen på att förbättra konkurrenskraften i EMU-länderna genom minskade kostnader och ökad export förvärrade faktiskt snarare krisens konsekvenser eftersom den baserade sig på en alltför snäv definition av konkurrenskraftsbegreppet.

1.3 Kommittén rekommenderar därför att en ny definition av konkurrenskraftsbegreppet ("konkurrenskraft 2.0") används i framtiden, där de principer som föreslås i projektet WWWforEurope, som finansieras av Europeiska kommissionen, beaktas. En sådan reviderad definition är förenlig med målen för Europa 2020-strategin, som också omfattar mål som sträcker sig "bortom BNP". Där definieras konkurrenskraft som ett lands (eller en regions eller orts) förmåga att uppfylla medborgarnas förväntningar vad avser mål bortom BNP. Enligt denna strategi baseras konkurrenskraft på tre pelare: inkomst, sociala faktorer och hållbarhet. **Mot bakgrund av ovanstående anser EESK att man i de kommande diskussionerna inte bör hänvisa till "konkurrenskraftsnämnder" utan "nämnder för konkurrenskraft, social sammanhållning och hållbarhet".**

1.4 EESK uppmanar vidare kommissionen att klargöra ett antal punkter så att verksamheten i dessa nämnder för konkurrenskraft, social sammanhållning och hållbarhet kan utvärderas. Dessutom måste ett antal tekniska frågor, såsom utnämningen av medlemmar, bestämmelser om ansvarsutkrävande osv., också besvaras.

1.4.1 EESK stöder kommissionens angreppssätt som gör det möjligt för medlemsstaterna att utforma sina nationella nämnder genom att antingen inrätta nya institutioner eller att anpassa mandatet för befintliga organ, förutsatt att de är oberoende och deras syfte inte är att inkräkta på lönebildningen och arbetsmarknadsparternas roll eller att harmonisera nationella lönebildningssystem. Med hänsyn till behovet av att undvika dubbelarbete och onödiga instanser uppmanar EESK kommissionen att göra en fullständig kartläggning (arbete som genomförs av IMF, OECD, befintliga organ, nationella och andra potentiellt användbara organ osv.). En sådan omfattande granskning är viktig eftersom den skulle underlätta beslutsfattandet genom att göra det möjligt att uppskatta det mervärde som tillförs genom de föreslagna nämnderna, genomföra en kostnads-nyttoanalys och bedöma behovet av ytterligare organ.

1.4.2 EESK uppmanar kommissionen att lägga fram konkreta förslag till hur följande nödvändiga krav kan uppfyllas:

- Ansvarighet, legitimitet och öppenhet genom att helt införliva demokratiskt legitima institutioner, såsom parlament, arbetsmarknadens parter och andra representativa organisationer i det civila samhället.
- Representation av balanserad, opartisk sakkunskap för att avspegla den befintliga mångfalden av åsikter.
- Förslag från nämnderna ska inte vara bindande, och i synnerhet fullt ut respektera arbetsmarknadsparternas oberoende.
- Lönernas dubbla roll som dels kostnadsfaktor för företagen, dels en avgörande faktor för inhemsk efterfrågan ska beaktas när man bedömer konkurrenskraften i enlighet med den nya definitionen.

1.5 EESK har redan lagt fram konkreta förslag om ett fördjupat EMU före kommissionens senaste paket – förslag som bör genomföras.

- Vi behöver inte konkurrerande nationella strategier utan snarare en gemensam europeisk strategi. Det är i det sammanhanget av avgörande betydelse att utveckla den makroekonomiska dialogen och införa den för euroområdet. Det är här samordningen av den ekonomiska politiken och de tre centrala faktorerna i den makroekonomiska politiken bör äga rum.
- På nationell nivå måste arbetsmarknadsparternas roll stärkas och system för makroekonomisk dialog utvecklas eller konsolideras.
- Den roll som nationella parlament och Europaparlamentet spelar måste stärkas för att säkerställa den demokratiska ansvarsskyldigheten, och deras roll får inte inskränkas av teknokratiska expertkommittéer.
- EESK betonar vikten av att ge lika stor vikt åt såväl ekonomiska som sociala mål och genomföra sociala konsekvensbedömningar för alla åtgärder i samband med den europeiska planeringsterminen.
- Att främja offentliga och privata investeringar är av avgörande betydelse för att minska obalanser, vilket kräver en budgetpolitik som är mer inriktad på att främja tillväxt och sysselsättning av hög kvalitet.
- Detta påverkar inkomstsidan eftersom det krävs ett lämpligt utformat skattesystem för att säkerställa en tillräcklig finansiell grund. Det påverkar också utgiftssidan, där EESK efterlyser mer tillväxtfrämjande åtgärder. En bredare gyllene regel för finansieringen av i synnerhet offentliga investeringar förefaller förenlig med befintliga åtgärder som gör det möjligt att fördela finansieringskostnaderna för framtida investeringar över flera generationer.

## 2. Kommissionens rekommendation

2.1 I sitt meddelande "Stegen mot färdigställandet av den ekonomiska och monetära unionen" föreslår kommissionen att man ska konsolidera euroområdet ytterligare fram till början av 2017 (steg 1 – praktisk fördjupning, som inleddes den 15 juli 2015), och därefter på grundval av riktmärkning för en förnyad konvergens uppåt av eurorådets ekonomier genomföra mer grundläggande reformer på medellång till lång sikt för nya tillväxtmöjligheter (steg 2 – färdigställandet av EMU). Ett av de viktigaste inslagen i steg 1 är förbättrade verktyg för ekonomisk styrning, bl.a. förslaget till rådets rekommendation om inrättande av nationella konkurrenskraftsnämnder i eurorådets medlemsstater (samtidigt som även andra medlemsstater uppmanas att inrätta liknande organ).

2.2 Kommissionens avsikt är att uppmanas att själva ta ansvar för nödvändiga åtgärder och reformer på nationell nivå genom att mobilisera oberoende nationell expertis. Målet är att inrätta nationella konkurrenskraftsnämnder som ska övervaka resultat och politik på konkurrenskraftsområdet i vidare bemärkelse och därigenom bidra till hållbar ekonomisk konvergens och ökat egenansvar för de nödvändiga reformerna på nationell nivå. Medlemsstaterna uppmanas att genomföra principerna i denna rekommendation. Kommissionen uppmanas att efter 12 månader utarbeta en lägesrapport om genomförandet och lämpligheten av denna rekommendation, och att ange om bindande bestämmelser förefaller nödvändiga.

2.3 Dessa nämnder skulle övervaka konkurrenskraftens utveckling i de enskilda medlemsstaterna, särskilt faktorer som kan påverka priserna och kvalitetsinnehållet i varor och tjänster i förhållande till globala konkurrenter på kortare sikt. I nämndernas befogenheter skulle ingå "lönedynamik [...], liksom faktorer som inte är relaterade till lönekostnader, produktivitets drivkrafter och dynamiska överväganden när det gäller investeringar, innovation och ekonomins attraktivitet för företag". Nämnderna skulle analysera och bedöma relevanta åtgärder och utforma rekommendationer, med beaktande av nationella särdrag och etablerad praxis. De skulle också tillhandahålla relevant information för att ge underlag till lönesättningsförfarandena på nationell nivå. I enlighet med artikel 28 i stadgan om de grundläggande rättigheterna skulle kollektivförhandlings- och kollektivavtalsrättigheterna inte påverkas.

2.4 Nämnderna skulle vara strukturellt och funktionellt självständiga gentemot medlemsstaternas myndigheter. De bör samråda med berörda parter (t.ex. nationella aktörer eller grupper av aktörer, inklusive arbetsmarknadens parter, som regelbundet deltar i den ekonomiska och sociala dialogen i medlemsstaterna) men inte utslutande eller huvudsakligen förmedla en viss grupp aktörers synpunkter och intressen.

2.5 Nämnderna bör utarbeta årsrapporter. För att säkerställa att eurorådets och EU:s mål beaktas har kommissionen för avsikt att samordna arbetet i nämnderna och anordna samråd mellan de båda sidorna när rapporterna utarbetas och i samband med informationsuppdrag till medlemsstaterna. Rapporterna skulle också användas som underlag när kommissionen gör analyser i anslutning till den europeiska planeringsterminen och förfarandet vid makroekonomiska obalanser.

## 3. Allmänna kommentarer

3.1 EESK delar kommissionens övertygelse om att EMU måste förbättras och fördjupas. Kommittén har påpekat detta och lagt fram specifika förslag i många av sina yttranden. Kommittén välkomnar också de positiva steg som kommissionen tagit och delar kommissionens uppfattning att bättre samordning av den ekonomiska politiken på nationell nivå är absolut nödvändig för att avlägsna nuvarande obalanser och göra det mindre sannolikt att obalanser uppstår i framtiden. En avsevärd del av dessa nationella nämnders mervärde skulle kunna vara att de kopplas samman till ett nätverk i euroområdet med andra liknande nämnder. Detta skulle stärka EU:s fokus på politisk debatt mellan medlemsstaterna och kommissionen.

3.2 Detta problem beaktas dock inte tillräckligt i den aktuella politiken: Det behövs bättre instrument för att hantera makroekonomiska obalanser. EESK välkomnar därför att kommissionen slutligen erkänner att större vikt bör läggas vid medlemsstaternas resultat när det gäller sysselsättningsmålen och de sociala målen och att egenansvaret i reformarbetet bör stärkas. Kommissionen kräver dessutom med rätta ett större deltagande av arbetsmarknadens parter i utarbetandet av de nationella reformprogrammen och medverkan av de nationella arbetsmarknadsparterna i förfarandet för den europeiska planeringsterminen på nationell nivå genom kommissionens representationer. Nationella nämnder, som inrättats med fullt deltagande av alla berörda parter, skulle kunna fungera som en nyttig spegel för de ekonomiska och sociala konsekvenserna av nuvarande och framtida politiska åtgärder.

3.3 För de medlemsstater som har inlett en gemensam monetär politik (gemensam valuta, en räntesats) med liten sannolikhet för att det på medellång sikt eller någonsin kommer att bli en fullständig ekonomisk, social och finanspolitisk union som i en fullständig federal union, är en korrigerande av obalanserna genom att anpassa den nominella växelkursen inte längre ett alternativ. Hittills har arbetet för att öka konkurrenskraften inom euroområdet i huvudsak begränsats till ett snävt avgränsat mål, dvs. att förbättra exportresultatet och bytesbalansen, ofta genom att minska kostnaderna, vilket kan vara kontraproduktivt. Den nuvarande politiken har inte lyckats avlägsna obalanserna och de negativa konsekvenserna av krisen. Tvärtom har åtgärderna i vissa fall förstärkt dem<sup>(1)</sup> på grund av för stor tonvikt på enbart utbudssidan i åtstramningspolitiken, vilket har dämpat efterfrågan och ökat arbetslösheten, de offentliga underskotten och de sociala orättvisorna ytterligare. Eftersom uppkomsten av obalanser kan få hårda följder om de inte åtgärdas i tid behövs nya politiska instrument för att undvika att hela bördan för anpassningen uteslutande bärs av löner och arbetsmarknaderna.

3.4 Även om kommissionen i sin rekommendation förespråkar ett omfattande konkurrenskraftsbegrepp påpekar EESK att kommissionen redan 2002 offentliggjorde en mycket bredare definition av begreppet, nämligen "ekonomins förmåga att ge människor en hög och stigande levnadsstandard samt skapa hög sysselsättning i ett varaktigt perspektiv"<sup>(2)</sup>. I projektet WWWforEurope<sup>(3)</sup>, som finansieras av kommissionen, har denna definition fördjupats, så att den täcker mål som sträcker sig "bortom BNP", såsom social integration och hållbar miljö inom ramen för Europa 2020-strategin<sup>(4)</sup>. Där definieras konkurrenskraft som ett lands (eller en regions eller orsts) förmåga att uppfylla medborgarnas förväntningar vad avser mål bortom BNP<sup>(5)</sup>. Konkurrenskraften mäts utifrån tre pelare: inkomstpelaren (inklusive hushållens disponibla inkomster och konsumtionsutgifter), den sociala pelaren (de socioekonomiska konsekvenserna av ett system, t.ex. risken för fattigdom, ojämlikhet och ungdomsarbetslöshet) och miljöpelaren, som mäter resursproduktiviteten, växthusgasutsläppens intensitet, energiintensitet och andelen förnybar energi i elproduktionen. Också den digitala agendan måste beaktas. Detta innebär inte att obalanser (t.ex. bytesbalansen) kan ignoreras, såsom man kunde konstatera i kölvattnet av den finansiella krisen.

3.5 För att säkerställa att denna breda definition av konkurrenskraft ("konkurrenskraft 2.0") förstås föreslår EESK att man i de kommande diskussionerna inte hänvisar till "konkurrenskraftsnämnder" utan till "nämnder för konkurrenskraft, social sammanhållning och hållbarhet".

#### 4. Särskilda kommentarer

4.1 Det finns ett stort antal institutioner och förfaranden på internationell nivå (t.ex. IMF och OECD samt Europeiska kommissionen) som övervakar konkurrenskraften och utfärdar relevanta politiska rekommendationer. Också på nationell nivå finns det många olika organ, såsom oberoende ekonomiska forskningsinstitut, statistikkontor och ekonomiska och sociala råd, som behandlar dessa frågor. Kommissionen noterar att man kan utnyttja befintliga institutioner och befintligt arbete när man inrättar konkurrenskraftsnämnderna, eftersom vissa länder redan har sådana organ, och i andra länder kan man använda befintliga organ. Det är dock viktigt att nämnderna är självständiga och att deras rådgivande roll på ett tillfredsställande sätt återspeglar expertbedömningar som görs i allmänt intresse.

<sup>(1)</sup> För en detaljerad beskrivning, se EESK:s yttrande ECO/336 om "Rådets rekommendation om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta" (punkt 3.8ff), (EUT C 133, 9.5.2013, s. 44).

<sup>(2)</sup> COM(2002) 714 final.

<sup>(3)</sup> <http://www.foreurope.eu>

<sup>(4)</sup> WWWforEurope, Working Paper No 84: Competitiveness and Clusters: Implications for a New European Growth Strategy (februari 2015).

<sup>(5)</sup> Ibid., s. 9.

4.2 EESK noterar att kommissionen rekommenderar att en lägesrapport görs inom 12 månader efter antagandet av rekommendationen att inrätta nationella konkurrenskraftsnämnder på grundval av relevant information från medlemsstaterna om denna rekommendations genomförande och lämplighet. Innan man inrättar nämnderna bör en kartläggning genomföras för att utvärdera befintliga och potentiella framtida organs aktiviteter och effektivitet. En sådan omfattande granskning – som också omfattar den expertis som arbetsmarknadens parter besitter – skulle underlätta beslutsfattandet genom att göra det möjligt att uppskatta det mervärde som tillförs genom dessa nämnder, genomföra en kostnads-nyttoanalys och bedöma behovet av ytterligare organ.

4.3 Kommissionen fortsätter med rätta att framhålla behovet av att förbättra insynen i politiken och dess demokratiska legitimitet genom att till fullo göra Europaparlamentet, de nationella parlamenten och berörda parter i det civila samhället, särskilt arbetsmarknadens parter, delaktiga. EESK anser därför att demokratiskt ansvariga organ måste göras vederbörligen delaktiga i frågorna om utnämning och godkännande av medlemmar, befogenheter, utarbetande av arbetsprogram, avgivande av rapporter och räkenskaper osv., som måste klargöras om nämnderna inrättas.

4.4 Innan inrättandet av konkurrenskraftsnämnder kan stödjas måste kommissionen ange kriterierna för deras oberoende och för representationen av balanserad, opartisk sakkunskap som avspeglar mångfalden av åsikter, bl.a. arbetsmarknadsparternas, i syfte att undanröja de rådande tvivlen beträffande om oberoende, opartisk sakkunskap faktiskt existerar. Även frågan om ansvar vid felaktiga analyser eller prognoser från nämnderna måste klargöras.

4.5 Med tanke på organens rådgivande karaktär önskar EESK ett tydligt klargörande från kommissionen beträffande den icke-bindande karaktären hos konkurrenskraftsnämndernas rekommendationer. Frågan om den icke-bindande karaktären uppstår främst i samband med skyddet av de löneförhandlande parternas oberoende. Kommissionen anger i sin rekommendation att rätten att förhandla om och ingå kollektivavtal inte bör påverkas, men denna försäkran, som endast avser den rätt som garanteras i fördraget<sup>(6)</sup>, är för svag. Varje försök att direkt påverka lönebildningen faller helt utanför konkurrenskraftsnämndernas ansvarsområde.

4.6 EESK noterar det bredare övervägandet av konkurrenskraft bortom kostnadskonkurrenskraft. I andra överväganden för att förhindra att obalanser byggs upp måste man ta hänsyn till lönernas dubbla karaktär (kostnadsfaktor för företagen, faktor som bestämmer den inhemska efterfrågan; se punkt 5.5). Vidare behövs det en symmetrisk syn på överskott och underskott för att man ska kunna åtgärda obalanserna på ett tillfredsställande sätt<sup>(7)</sup>.

## 5. EESK:s förslag

5.1 EESK anser att det är nödvändigt att fördjupa EMU. Eftersom kommittén i sin ovannämnda bedömning av kommissionens förslag har konstaterat att det finns många obesvarade frågor som kräver ytterligare analys och klargöranden, följer en sammanfattning av de relevanta förslag som EESK tidigare lagt fram. Under de senaste åren har EESK antagit en rad yttranden om att "fördjupa EMU"<sup>(8)</sup>, varav det senaste är yttrandet ECO/380 om "Ett demokratiskt och socialt EMU genom gemenskapsmetoden" från 2015<sup>(9)</sup>.

5.2 EESK lägger fram förslag till framtida EMU-initiativ från kommissionen i sitt yttrande ECO/380. Kommittén är övertygad om att dessa åtgärder kommer att bidra till att få slut på skillnaderna i arbetsmarknadernas sätt att fungera, lönesättningsystemen och de sociala systemen, system som behövs för att stabilisera EMU och fördjupa den ur ett demokratiskt och socialt perspektiv. EESK:s ståndpunkt vilar på tanken att man inom det övergripande sammanhanget av penning-, budget- och lönepolitik kan utveckla förtroendet och uppnå ökad konvergens utan att underminera de självständiga kollektivförhandlingarna.

<sup>(6)</sup> EUF-fördraget, artikel 153.1: "För att uppnå målen i artikel 151 ska unionen understödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet inom följande områden:" och 153.5: "Bestämmelserna i denna artikel ska inte tillämpas på löneförhållanden, föreningsrätt, strejkrätt eller rätt till lockout."

<sup>(7)</sup> Se EESK:s yttrande om "Bedömning av den ekonomiska styrningen" (EUT C 268, 14.8.2015, s. 33) (punkt 3.2.3).

<sup>(8)</sup> I synnerhet om den politiska pelaren: se EESK:s yttrande "Fullbordande av EMU – den politiska pelaren" (EUT C 332, 8.10.2015, s. 8).

<sup>(9)</sup> Och före det EESK:s yttrande om "Fullbordande av EMU – den politiska pelaren" (EUT C 332, 8.10.2015, s. 8).

5.3 Detta kommer att kräva åtgärder för att främja makroekonomisk dialog och framför allt inrätta en makroekonomisk dialog i euroområdet (MED-EURO). Den makroekonomiska dialogen inleddes 1999 i syfte att uppnå en hållbar samt tillväxt- och stabilitetsorienterad makroekonomisk politisk mix, dvs. ett friktionsfritt samspel mellan löneutveckling och penning- och finanspolitik. Detta forum för samordning av de tre stora aktörerna inom den makroekonomiska politiken skulle, med direkt deltagande av arbetsmarknadens parter, kunna ge ett viktigt bidrag till att säkerställa den nödvändiga samordningen, förenligheten med EMU:s gemensamma stabilitetsmål samt EMU:s demokratiska och sociala utveckling. Dess resultat och slutsatser bör ligga till grund för både den årliga tillväxtöversikten och de landsspecifika rekommendationerna.

5.4 Kommittén betonar än en gång vikten av att främja arbetsmarknadsparternas roll och deras deltagande i beslutsfattandet. Någon form av makroekonomisk dialog är också till nytta på nationell nivå. Konkurrenskraften och produktiviteten har vuxit kraftigt, framför allt i de länder som har en gedigen social dialog och en stabil relation mellan arbetsmarknadens parter och där en hög grad av socialt skydd och social sammanhållning garanteras.

5.5 Lönebildningssystemet bör överlåtas åt kollektivförhandlingsparterna, utan någon inblandning utifrån. Deras oberoende måste till fullo respekteras och garanteras. Det är de som bäst förstår den faktiska situationen i fråga om lönebildning och arbetsmarknader. Kollektivförhandlingsparterna tar hänsyn till att förändringar i lönerna påverkar både kostnader och efterfrågan. De är väl medvetna om att en anpassning av löneökningarna till den nationella produktivitetstillväxten på medellång sikt och ECB:s inflationsmål har en neutral inverkan på priserna, konkurrenskraften, den inhemska efterfrågan och inkomstfördelningen<sup>(10)</sup>. Behovet av att stärka den makroekonomiska dialogen främjas av att denna medvetenhet skiljer sig åt mellan medlemsstaterna och ibland inte finner något konkret uttryck, vilket ger upphov till obalanser.

5.6 De nationella parlamenten och Europaparlamentet måste delta mer aktivt i styrningen av euroområdet. EESK förespråkar ett stort utskott i Europaparlamentet som omfattar alla ledamöter från euroområdet och ledamöter från de länder som vill ansluta sig, med en starkare avstämning mellan parlamentsledamöterna från euroområdet i EMU-frågor (Cosac+).

5.7 EESK framhåller att målen för den ekonomiska politiken måste göras mer förenliga med målen för EU:s sociala politik i enlighet med artikel 4.2 i EUF-fördraget och att eventuella målkonflikter mellan ekonomiska och sociala mål måste undanröjas. Alla åtgärder inom den europeiska planeringsterminen bör – enligt den horisontella sociala klausulen – underkastas en social konsekvensbedömning<sup>(11)</sup>.

5.8 Dessutom anser EESK att det är avgörande med efterfrågstyning på kort sikt och en verksam investeringsplan för att generera inkomster genom tillväxt, social sammanhållning och solidaritet. Detta förutsätter en tillväxt- och sysselsättningsvänlig budgetpolitik. Det behövs faktisk skattesamordning för att se till att länderna har en lämplig intäktbas. Det krävs också kraftfulla åtgärder för att ta itu med skattebedrägerier, skatteparadis och aggressiv skatteplanering.

5.9 Även på utgiftssidan ser kommittén utrymme för en mer tillväxtvänlig budgetpolitik. Offentliga investeringar är ett mycket viktigt verktyg för ekonomisk återhämtning. De nödvändiga investeringarna i spjutspetsområden och på det sociala området (forskning, utbildning, barnomsorg, sociala tjänster, socialt boende osv.) främjar inte bara tillväxt och sysselsättning på kort sikt utan ökar också de potentiella resultaten på lång sikt. Investeringar och tillväxt, särskilt i krisdrabbade länder, är nyckeln till processen för att komma ifatt och därigenom undanröja obalanser.

5.10 EESK välkomnar kommissionens förslag om att inte inkludera medlemsstaternas bidrag till Europeiska fonden för strategiska investeringar i budgetunderskottsberäkningarna. Eftersom det handlar om utgifter som ökar tillväxtpotentialen och vars avkastning även gynnar framtida generationer bör också finansieringen fördelas på flera generationer. Enligt samma resonemang undrar därför kommittén återigen<sup>(12)</sup> varför framtidsinriktade investeringar via den allmänna budgeten inte kan behandlas på samma sätt, i form av en gyllene regel för investeringar.

Bryssel den 17 mars 2016.

Georges DASSIS  
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs  
ordförande

<sup>(10)</sup> Se EESK:s yttrande om "Årlig tillväxtöversikt" (EUT C 132, 3.5.2011, s. 26) (punkt 2.3).

<sup>(11)</sup> Se EESK:s yttrande om "Ett demokratiskt och socialt EMU genom gemenskapsmetoden" (EUT C 13, 15.1.2016, s. 33) (punkt 1.5).

<sup>(12)</sup> Se EESK:s yttrande om "En investeringsplan för Europa" (EUT C 268, 14.8.2015, s. 27) (punkt 4).